

Vláda Slovenskej republiky na svojom rokovaní dňa 3.7. 2013 prerokovala a schválila nižšie uvedený materiál o posudzovaní druhej periodickej správy Slovenskej republiky k Medzinárodnému paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach.

**Správa o prerokovaní druhej periodickej správy Slovenskej republiky k
Medzinárodnému paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach a návrh
zodpovedných subjektov za realizáciu odporúčaní obsiahnutých v Záverečnom
stanovisku Výboru OSN pre hospodárske, sociálne a kultúrne práva**

Delegácia Slovenskej republiky vedená veľvyslancom a stálym predstaviteľom Slovenskej republiky pri Úradovni OSN a ostatných medzinárodných organizáciách so sídlom v Ženeve p. F. Rosochom sa v dňoch 1. a 2. mája 2012 zúčastnila v Ženeve na posudzovaní druhej periodickej správy Slovenskej republiky k Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (ďalej len „pakt“) pred Výborom OSN pre hospodárske, sociálne a kultúrne práva (ďalej len „výbor“). Delegáciu Slovenskej republiky ďalej tvorili splnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity p. M. Pollák, zástupcovia Úradu vlády Slovenskej republiky, Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky a Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky.

Výbor je zmluvným orgánom OSN zloženým z 18 nezávislých expertov. Monitoruje implementáciu paktu zo strany jeho zmluvných strán. Úvodné správy zmluvné strany predkladajú do dvoch rokov od ratifikácie paktu a následné implementačné správy v periodicite piatich rokov. Druhá periodická správa Slovenskej republiky pokrývala časové obdobie rokov 2002 – 2008, po prijatí tzv. zoznamu dodatočných tém výborom bola následne doplnená a aktualizovaná o relevantný vývoj do roku 2011.

Spravodajcom výboru pre Slovenskú republiku bol p. A. Kerdoun z Alžírsku. Otázky členov výboru boli interaktívne a štruktúrované do štyroch tematických zoskupení podľa substantívnych článkov paktu:

- články 2 až 5 - všeobecné otázky uplatňovania paktu, pozitívne skúsenosti, prekážky a výzvy, legislatíva, rovnaké zaobchádzanie;
- články 6 až 9 - právo na prácu, uspokojivé pracovné podmienky, právo na organizovanie sa v odboroch, právo na štrajk, sociálne zabezpečenie a pod.;
- články 10 až 12 - rodina, ochrana matiek, detí, právo na primeraný životný štandard, vrátane práva na jedlo, ochrana zdravia;
- články 13 až 15 - právo na vzdelanie, kultúrne práva, veda.

V dialógu s členmi výboru boli ocenené najmä prijaté legislatívne a praktické opatrenia na potlačanie násilia voči ženám a obchodovania s ľuďmi, opatrenia na ochranu detí, transformácia Slovenskej republiky z pozície recipienta na donora rozvojovej pomoci či zaradenie sa medzi prvé krajiny ratifikujúce Opčný protokol k paktu. Doplňujúce otázky členov výboru boli orientované prednostne na problematiku prístupu na pracovný trh, k sociálnemu zabezpečeniu, vzdelávaniu či zdravotnej starostlivosti najmä najzraniteľnejších skupín obyvateľstva, ako sú zdravotne postihnutí, Rómovia, ženy, deti a starší občania.

V centre pozornosti výboru boli najmä praktické vplyvy antidiskriminačného zákona, vrátane aplikácie dočasných vyrovnávacích opatrení vo väzbe na najzraniteľnejšie skupiny obyvateľstva, prístup na pracovný trh, k vzdelaniu, zdravotnej starostlivosti, fenomén nezamestnanosti a záchraná sociálna sieť, segregácia rómskych detí na slovenských školách, problematika práva tejto komunity na bývanie, či programy reprodukčného a sexuálneho zdravia (vrátane regulácie umelého prerušenia tehotenstva, či prístupu k antikoncepcii) a domáce násilie.

Členovia výboru sa zaujímali aj o inštitucionálne zaradenie agendy ľudských práv v rámci exekutívy po tohtoročných parlamentných voľbách v Slovenskej republike. Členovia výboru osobitne požadovali priblíženie situácie v oblastiach, ako sú aplikácia paktu v slovenskej právnej praxi, zámery štátu k pozdvihnutiu národnej ľudsko-právnej inštitúcie (Slovenské národné stredisko pre ľudské práva) do kategórie „A“ podľa tzv. Parížskych princípov, pôsobenie Rady vlády Slovenskej republiky pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť, právomoci splnomocnencov vlády Slovenskej republiky v oblasti ľudských práv a národnostných menšín, zapojenie mimovládneho sektora v procese prijímania novej a novelizácii existujúcej legislatívy a opatrení s ľudsko-právnymi vplyvmi, ako aj v procese prípravy národných implementačných správ.

Členov výboru ďalej zaujímala aplikácia zákona o štátnom jazyku a o používaní jazykov národnostných menšín, postavenie osôb s neheterosexuálnou sexuálnou orientáciou, plnenie záväzkov Slovenskej republiky v poskytovaní oficiálnej rozvojovej pomoci, ľudsko-právne vzdelávanie na základnom a strednom stupni škôl, ako aj vo vzťahu k sudcom, prokurátorom a advokátom. V pozornosti výboru bolo aj šikanovanie na školách, štruktúra vysokého školstva a výška poplatkov v pomere k životným nákladom, postavenie uchádzačov o azyl, či štatút utečenca a ich rodinných príslušníkov, rodová diskriminácia pri mzdách, štatistiky pracovných úrazov a chorôb z povolania, právo na štrajk, osobitne vo väzbe na zamestnancov v štátnej a verejnej sfére, nemocenské dávky, potláčanie chudoby, osvojovanie detí, politika ochrany rodiny, vývoj úmrtnosti a chorobnosti, nákazy HIV/AIDS, potláčanie drogových a iných závislostí, právo na pitnú vodu, lôžka pre mentálne postihnutých pacientov, tendencie v spotrebe tabaku, právo na jedlo z pohľadu agrárnych reforiem a vplyv daňového systému na životnú úroveň.

Delegácia Slovenskej republiky počas dvojdňového posudzovania správy zodpovedala vecne a konštruktívne všetky otázky členov výboru, výbor nepožadoval dodatočné písomné poskytnutie odpovedí na žiadnu zo vznesených otázok.

Dňa 8. júna 2012 výbor zverejnil záverečné odporúčania, ktoré boli následne postúpené Slovenskej republike. V poradí tretiu periodickú správu k paktu predloží Slovenská republika do 18. mája 2017.

Hospodárska a sociálna rada

Distr.: Všeobecne

8. 6. 2012 anglický jazyk

Originál: francúzsky jazyk

Výbor pre hospodárske, sociálne a kultúrne práva

Štyridsiate ôsme zasadnutie

Ženeva, 30.4. – 18.5.2012

**Posúdenie správ predloženým zmluvnými stranami v súlade s článkami 16 a 17 paktu
Záverečné stanovisko Výboru pre hospodárske, sociálne a kultúrne práva**

Slovensko

1. Výbor pre hospodárske, sociálne a kultúrne práva posúdil druhú periodickú správu Slovenskej republiky o implementácii Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (E/C.12/SVK/2) na svojom treťom, štvrtom a piatom zasadnutí (E/C.12/2012/SR.3-5), ktoré sa konali 1. a 2. mája 2012 a prijal nasledujúce záverečné stanovisko na svojom osemnástom zasadnutí 18. mája 2012.

A. Úvod

2. Výbor prijíma s uspokojením druhú periodickú správu predloženú Slovenskou republikou v súlade s usmerneniami Výboru pre podávanie správ, ktorá odráža snahu zmluvnej strany poskytnúť prehľad krokov vykonaných na implementáciu predchádzajúcich záverečných odporúčaní výboru. Výbor takisto s uspokojením berie na vedomie podrobné odpovede, ktoré dostal na svoje predbežné písomné otázky (E/C.12/SVK/Q/2/Add.1).

3. Výbor víta konštruktívny dialóg, ktorý viedol s delegáciou zmluvnej strany skladajúcou sa zo zástupcov rôznych ministerstiev.

B. Pozitívne aspekty

4. Výbor víta ratifikáciu Opčného protokolu k Medzinárodnému paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach zo strany zmluvnej strany 7. marca 2012 a ratifikáciu nasledujúcich dokumentov:

(a) Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím a jeho Opčný protokol, 26. mája 2010,

(b) Opčný protokol k Dohovoru o právach dieťaťa o účasti detí v ozbrojených konfliktoch, 7. augusta 2006,

(c) Opčný protokol k Dohovoru o právach dieťaťa o predaji detí, detskej prostitúcii a detskej pornografii, 25. júla 2004.

5. Výbor oceňuje snahy zmluvnej strany podporovať implementáciu hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv, ktoré zahŕňajú:

(a) Prijatie zákona č. 365/2004 o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Antidiskriminačný zákon), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2004,

(b) Novelu zákona č. 5/2004 o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorá zavádza novú definíciu práva na prístup k zamestnaniu a ktorá nadobudla účinnosť 1. mája 2008,

(c) Prijatie zákona o minimálnej mzde č. 663/2007,

(d) Prijatie zákona č. 103/2007 o trojstranných konzultáciách na celoštátnej úrovni, ktorý mení a dopĺňa niektoré ďalšie zákony (Zákon o tripartite),

(e) Prijatie zákona o sociálnom poistení č. 461/2003, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2004,

(f) Zriadenie Rady vlády pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť,

(g) Prijatie Národnej stratégie pre prevenciu a elimináciu násilia páchaného na ženách a v rodinách v roku 2004.

C. Hlavné dôvody nespokojnosti a odporúčania

6. Výboru vyjadruje poľutovanie, že hoci má pakt prednosť pred zákonom, zmluvná strana neposkytla informácie o prípadoch, kedy bol pakt aplikovaný v praxi štátnych súdov.

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby vykonala potrebné kroky na lepšie oboznámenie sa sudcov, právnych zástupcov a prokurátorov s paktom s cieľom zaistiť, aby sa jeho ustanovenia zohľadnili pri rozhodovaní štátnych súdov. Výbor takisto odporúča zmluvnej strane, aby prijala vhodné opatrenia na zvýšenie povedomia o pakte a žalovateľnosti hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv medzi členmi justície a širokej verejnosti. Takisto upriamuje pozornosť zmluvnej strany na svoj všeobecný komentár č. 9 (1998) o uplatňovaní paktu na štátnej úrovni.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky k odporúčaniu č. 6 pripája nasledovné stanovisko:

Za účelom zvyšovania vedomia o prednosti medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách pred zákonmi Slovenskej republiky v rámci vzdelávacieho procesu v rezorte justície, vrátane skvalitnenia prípravy pracovníkov súdov a prokuratúry na ich povolanie, bola na základe záverov stretnutia konaného dňa 9. januára 2013 medzi ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky, zástupcami Justičnej akadémie Slovenskej republiky a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zriadená Komisia na prípravu novelizácie právnych predpisov súvisiacich so vzdelávaním cieľových skupín Justičnej akadémie Slovenskej republiky s jej právomocami.

7. Výbor je znepokojený, že pôsobnosť a nezávislosť Slovenského národného strediska pre ľudské práva sú obmedzené a takisto vyjadruje znepokojenie, že stredisko má k dispozícii nedostatočné finančné a ľudské zdroje.

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby upravila svoju legislatívu tak, aby rozšírila pôsobnosť a nezávislosť Slovenského národného strediska pre ľudské práva a dotovala ho finančnými a ľudskými zdrojmi, ktoré potrebuje na to, aby fungovalo v plnom súlade s Parížskymi princípmi.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 7 pripája nasledovné stanovisko:

Zmeny vo financovaní činnosti strediska a tiež prípadné navýšenie ľudských zdrojov možno zabezpečiť len na základe novelizácie príslušných ustanovení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva v znení neskorších predpisov a predchádzajúcej zmeny Dohody medzi vládou Slovenskej republiky a Organizáciou Spojených národov o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva. Slovenská republika je viazaná touto medzinárodnou zmluvou, preto sa zodpovedné subjekty (Úrad vlády Slovenskej republiky a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) dohodli na zrušení úlohy B.2 z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 347 z 1. júna 2011, t.j. úlohy vypracovať analýzu finančných a právnych dosahov zrušenia Slovenského národného strediska pre ľudské práva a prechodu všetkých jeho kompetencií a úloh na verejného ochrancu práv a Centrum právnej pomoci. Táto úloha bola zrušená uznesením vlády Slovenskej republiky č. 478 z 19. septembra 2012. Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 478 z 19. septembra 2012 bolo tiež zmenené znenie úlohy v bode B.1 uznesenia č. 347 z 1. júna 2011 nasledovne: „vypracovať analýzu právnych dosahov presunu kompetencií a úloh vnútroštátnej inštitúcie ochrany ľudských práv zo Slovenského národného strediska pre ľudské práva na verejného ochrancu práv, pri zachovaní Slovenského národného strediska pre ľudské práva s kompetenciami v oblasti podpory a zabezpečenia rovnakého zaobchádzania“. Túto analýzu má pripraviť minister spravodlivosti Slovenskej republiky (zodp.: sekcia legislatívy) do 31. júla 2013, pričom pôvodným nositeľom tejto úlohy bol aj podpredseda vlády pre ľudské práva a národnostné menšiny. Stredisku majú zostať zachované kompetencie iba v oblasti podpory a zabezpečenia rovnakého zaobchádzania (*Equality body*), avšak kompetencie a úlohy vnútroštátnej inštitúcie na ochranu ľudských práv (*National Human Rights Institution - NHRI*) majú prejsť zo Slovenského národného strediska pre ľudské práva na verejného ochrancu práv. V bode B.5 uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 478 z 19. septembra 2012 bola uložená ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky úloha predložiť na rokovanie vlády Slovenskej republiky návrhy príslušných právnych predpisov (t.j. vrátane novely zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/1993 Z. z.) do 31. júla 2013. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v súčasnosti vykonáva uvedenú analýzu, ktorá je predpokladom novelizácie príslušných právnych predpisov týkajúcich sa postavenia, úloh a činnosti strediska.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: oznámilo, že súčasné rozdelenie úloh v súvislosti s paktom nepresahuje vecnú pôsobnosť Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a súhlasilo so zapojením sa do plnenia určených odporúčaní, pričom upozornilo na nesprávne označenie zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov zo strany výboru.

8. Výbor odporúča zmluvnej strane, aby zaistila, aby postavenie, mandát, právomoci a oblasti zodpovednosti oboch splnomocnencov, ktorí majú byť vymenovaní, neboli nižšie ako postavenie, mandát, právomoci a oblasti zodpovednosti podpredsedu vlády pre ľudské práva a národnostné menšiny. Výbor takisto odporúča zmluvnej strane, aby prijala opatrenia na zabránenie presahovania kompetencií medzi rozličnými agentúrami a zlepšila koordináciu svojich politík týkajúcich sa ľudských práv, vrátane práv žien.

Zodpovedné subjekty: Úrad vlády Slovenskej republiky, Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 8 pripája nasledovné stanovisko:

Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 264/2012 zo dňa 13. júna 2012 bol vymenovaný splnomocnenec vlády Slovenskej republiky, ktorý plní úlohy v oblasti zachovania, rozvoja a podpory práv príslušníkov národnostných menšín a realizuje systémové opatrenia na zlepšenie postavenia národnostných menšín.

Novelou zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy s účinnosťou od 1. októbra 2012 prešla koordinácia vnútroštátnych ľudskoprávných politík na podpredsedu vlády a ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky ako predsedu Rady vlády Slovenskej republiky pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť, kým oblasti implementácie týchto politík sú v kompetencii jednotlivých rezortov. Predmetnou novelou došlo aj k presunu kompetencií v oblasti rodovej rovnosti a rovnosti príležitostí na Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

9. Výbor sa obáva, že Rómovia sú naďalej obeťami diskriminácie, najmä v oblasti vzdelávania, zamestnania, zdravotníctva a bývania. Výbor ľutuje, že mu zmluvná strana nedodala štatistiky týkajúce sa tejto témy (články 2, 6, 11, 12 a 13).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby posilnila preventívne a ochranné opatrenia na boj so sociálnou a spoločenskou diskrimináciou voči Rómom vo všetkých oblastiach, najmä zaistením plného uplatňovania Antidiskriminačného zákona. Výbor takisto odporúča zmluvnej strane, aby podnikla kroky na podporu práv Rómov týkajúce sa prístupu k zamestnaniu, vzdelávaniu, bývaniu a zdravotnej starostlivosti. Zmluvná strana by mala prijať zákon o marginalizovaných spoločnostiach, uplatňovať ho po jeho schválení, implementovať svoju stratégiu pre integráciu Rómov do roku 2020, ktorú prijala 11. januára 2012 a informovať výbor o výsledkoch týchto krokov.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky.

Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 9 pripája nasledovné stanovisko:

Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky bude pokračovať v prijímaní opatrení na podporu nájomného bývania s cieľom zabezpečiť cenovú dostupnosť takéhoto typu bývania v zavedenom systéme Programu rozvoja bývania. Z hľadiska dostupnosti bývania a riešenia celého súboru opatrení, ktoré prispievajú ku

zvýšení kvality bývania, budú mieste samosprávy podnecované k vytváraniu komplexných plánov rozvoja územia, v rámci ktorých dochádza k zvyšovaniu dostupnosti najmä nájomného bývania. Výsledkom týchto aktivít by malo byť prispievanie k integrácii marginalizovaných skupín obyvateľstva a obmedzenie sociálnej inklúzie.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity) k odporúčaniam č. 9 pripája nasledovné stanovisko:

Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity v súčasnom období v spolupráci s Ministerstvom zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky pripravuje Celoštátnu stratégiu ochrany a podpory ľudských práv, čím sa napĺňa vzájomná dohoda medzi splnomocnencom vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity a podpredsedom vlády Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnostné menšiny, na základe ktorej oblasť Stratégie Slovenskej republiky pre integráciu Rómov do roku 2020 v oblasti nediskriminácie a ochrany ľudských práv bude rozpracovaná v tomto záväznom programe vládnej politiky Slovenskej republiky.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 9 pripája nasledovné stanovisko:

V oblasti vzdelávania sa odporúčanie bude postupne plniť 68 úlohami v 6 cieľoch v súlade s vládou Slovenskej republiky schválených materiálov, a to Revidovaného národného akčného plánu Dekády začleňovania rómskej populácie 2005 – 2015 na roky 2011 – 2015 a Stratégie Slovenskej republiky pre integráciu Rómov do roku 2020.

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 9 pripája nasledovné stanovisko:

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky posilňuje zavedené preventívne a ochranné opatrenia na boj so sociálnou a spoločenskou diskrimináciou voči Rómom v oblasti kultúry aj budovaním Dokumentačno – informačného centra rómskej kultúry. Jeho úlohou je sústrediť komplexné informácie o rómskej kultúre, histórii, jazyku, tradíciách a iných oblastiach života rómskej komunity na jednom mieste. Vytvorí sa tým jeden prístup k potrebným a požadovaným informáciám o všetkom, čo súvisí s rómskou problematikou a zároveň sa predstaví nový pohľad na kultúru Rómov ako súčasť európskeho kultúrneho dedičstva. Veľmi dôležitou stránkou činnosti Dokumentačno – informačného centra rómskej kultúry bude podpora interkultúrneho dialógu v regióne, organizácia multikultúrnych stretnutí s prezentáciou kultúr jednotlivých etníc, podpora otvorenej diskusie so zameraním na cieľovú skupinu stredoškolskej a vysokoškolskej mládeže. Dokumentačno – informačné centrum rómskej kultúry bude mať na pamäti európsky kontext a postupne nadviaže komunikáciu s podobnými inštitúciami zaoberajúcimi sa dokumentovaním rómskej tradičnej a živej kultúry v rámci štátov Európskej únie s cieľom spolupráce, výmeny informácií a prezentácie výsledkov na medzinárodnej úrovni.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 9 pripája nasledovné stanovisko:

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky sa v súčasnosti venuje problematike zdravotnej starostlivosti prostredníctvom plnenia jednotlivých úloh, vyplývajúcich z realizácie 2. etapy Programu podpory zdravia znevýhodnených komunít na Slovensku na roky 2009 – 2015. Jednotlivé úlohy zadefinované v predmetnom programe sa prelínajú vo viacerých schválených dokumentoch, uvedených v stanovisku Ministerstva školstva, vedy a výskumu Slovenskej republiky k tomuto odporúčaniam výboru. Program podpory zdravia

znevýhodnených komunit prostredníctvom komunitných pracovníkov zdravotnej výchovy, ktorý rezort zdravotníctva realizuje od roku 2007, je zameraný predovšetkým na prácu s rodinami, ako aj na špecifické aktivity s určitými cieľovými skupinami, predovšetkým s deťmi a mládežou, mladými dospelými ženami, ktorá sa realizuje v školách alebo v komunitných centrách. Zdravotná výchova je zameraná na viaceré problémové oblasti, ako napr. na osobnú hygienu a starostlivosť o vlastné zdravie, prevenciu infekčných ochorení, reprodukčné a sexuálne zdravie, manipuláciu s potravinami, hygienu výživy, životné prostredie, hygienu bývania, prevenciu úrazov a nehôd, zdravotnú starostlivosť, starostlivosť o dieťa. Iniciatívny materiál Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky s názvom Návrh zabezpečenia finančnej stabilizácie Programu podpory zdravia znevýhodnených komunit na Slovensku na roky 2013 – 2015, ktorý bude v súlade s Plánom hlavných úloh Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky na rok 2013 predložený na rokovanie vlády Slovenskej republiky, plánuje v roku 2013 trojnásobne rozšíriť súčasnú sieť komunitných pracovníkov zdravotnej výchovy.

10. Výbor je znepokojený tým, že homosexuálne páry nie sú právne uznané, ako aj absenciou právneho rámca na ochranu práv takýchto párov (čl. 2).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby zväzila prijatie zákona, ktorý by zaručil právne uznanie homosexuálnym párom a reguloval finančné dopady takýchto vzťahov.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 10 pripája nasledovné stanovisko:

Právny poriadok Slovenskej republiky, ktorého súčasťou sú aj medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, v súčasnosti zakazuje diskrimináciu z akéhokoľvek dôvodu vrátane diskriminácie na základe sexuálnej orientácie. Novozriadený Výbor pre práva lesbičiek, gejov, bisexuálnych, transrodových a intersexuálnych osôb, ktorého predsedom je minister spravodlivosti Slovenskej republiky, vytvára inštitucionálnu platformu pre verejnú spoločenskú i odbornú medzirezortnú diskusiu o otázkach dodržiavania a výkonu práv lesbičiek, gejov, bisexuálnych, transrodových a intersexuálnych osôb na vnútroštátnej úrovni.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

11. Výbor je naďalej znepokojený pretrvávajúcou nerovnosťou medzi mužmi a ženami v zmluvnej strane, najmä čo sa týka ich zastúpenia na rôznych úrovniach vo verejnom sektore, v orgánoch s rozhodovacími právomocami a v politických stranách (čl. 3).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby rýchlo vyriešila implementáciu opatrení prijatých na zaistenie rovnoprávnosti mužov a žien, na zhodnotenie ich implementácie a na zabezpečenie toho, aby boli zavedené efektívne mechanizmy dohľadu. Výbor takisto odporúča zmluvnej strane, aby prijala špeciálne opatrenia na zvýhodnenie žien s ohľadom na ich nedostatočné zastúpenie vo viacerých sektoroch verejného života, v orgánoch s rozhodovacími právomocami a v politických stranách. Výbor ďalej odporúča zmluvnej strane, aby prijala aktualizovanú verziu Národnej stratégie pre rodovú rovnosť. V tejto súvislosti výbor upriamuje pozornosť zmluvnej strany na svoj všeobecný komentár č. 16 (2005).

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 11 pripája nasledovné stanovisko:

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky má na podporu rodovej rovnosti vytvorený dotačný program Kultúra znevýhodnených skupín obyvateľstva. Jeho základným cieľom je napomáhať integrácii znevýhodnených skupín obyvateľstva do spoločnosti v oblasti kultúry. Uvedený dotačný program slúži na uľahčenie prístupu marginalizovaných skupín ku kultúre, pričom je zameraný na podporu projektov v oblasti kultúry prispievajúcich k implementácii rodovej rovnosti.

12. Výbor je znepokojený vysokou mierou nezamestnanosti v zmluvnej strane a najmä pretrvávaním dlhodobej nezamestnanosti a veľkými rozdielmi medzi niektorými regiónmi, a to aj napriek snahe vynaloženej zmluvnou stranou. Je mimoriadne znepokojený mierou nezamestnanosti žien a alarmujúco vysokou mierou nezamestnanosti mladých (čl. 6).

Výbor odporúča, aby zmluvná strana zvýšila snahu na zníženie nezamestnanosti, najmä dlhodobej, ako aj veľkých regionálnych rozdielov, ktoré existujú v zmluvnej strane. Výbor takisto odporúča zmluvnej strane, aby prijala vhodné opatrenia na zlepšenie zamestnanosti žien a uľahčenie vstupu mladých ľudí na trh práce. Výbor upriamuje pozornosť zmluvnej strany na svoj všeobecný komentár č. 18 (2005) o práve na prácu.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 12 pripája nasledovné stanovisko:

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky pripravuje opatrenia na zlepšenie situácie na trhu práce, ktoré sú v pôsobnosti rezortu. Tieto opatrenia budú realizované v oblasti malého a stredného podnikania, v oblasti podporných programov, v rámci tzv. „prorastových opatrení“ a v oblasti obchodu a ochrany spotrebiteľa. Pre Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky je z pohľadu zamestnanosti prioritou najmä zlepšenie podnikateľského prostredia, a to zlepšovaním kvality a stability podnikateľskej legislatívy, podporou transparentnosti a disciplíny v obchodných vzťahoch, či monitoringu a efektívnejšou komunikáciou s podnikateľskou sférou. Ďalej ide o podporu inovácií, motivovanie súkromnej sféry na zvyšovanie výdavkov do výskumu a vývoja, zlepšenie dostupnosti financovania pre malých a stredných podnikateľov, zvýšenie miery investícií do ekonomiky Slovenskej republiky najmä v odvetviach s vysokou pridanou hodnotou a v menej rozvinutých regiónoch, a zvýšenie exportnej výkonnosti slovenskej ekonomiky, podporu perspektívnych oblastí podnikania v znalostnej ekonomike. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky podporuje vytváranie pracovných miest v dvoch nosných oblastiach, a to prostredníctvom Operačného programu Konkurencieschopnosť a hospodársky rast a v zmysle zákona č. 561/2007 o investičnej pomoci a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

13. Výbor je znepokojený vysokou mierou nezamestnanosti znevýhodnených a marginalizovaných skupín obyvateľstva, najmä Rómov a zdravotne postihnutých osôb, a absenciou údajov o účinku krokov vykonaných na zníženie nezamestnanosti Rómov a zdravotne postihnutých. Výbor je rovnako znepokojený tým, že žiadatelia o azyl musia čakať

rok, kým dostanú pracovné povolenie (čl. 6).

Výbor odporúča, aby zmluvná strana zintenzívnila svoje snahy o uľahčenie prístupu Rómov na pracovný trh najmä zaistením efektívnej implementácie svojej stratégie pre integráciu Rómov a súvisiacich akčných plánov. Takisto odporúča zmluvnej strane, aby vykonala vhodné kroky na zmenu svojej legislatívy tak, aby mohli žiadatelia o azyl získať pracovné povolenia do roka. V tejto súvislosti výbor zmluvnej strane odporúča, aby zosúladila uznanie akademických hodností a pracovných skúseností žiadateľov o azyl bez diskriminácie. Výbor ďalej odporúča, aby zmluvná strana zaistila efektívne uplatňovanie zákonov upravujúcich kvóty, podľa ktorých majú firmy zamestnávať zdravotne postihnutých.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity) k odporúčaniam č. 13 pripája nasledovné stanovisko:

Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity pripravuje základné pozičné programové dokumenty pre nové programové obdobie Európskej solidárnej pomoci. Pri ich príprave sa prihliada hlavne na opatrenia pre zamestnanie ohrozených skupín. Pre Rómov čeliacich extrémnej marginalizácii ide o programy integrovanej pomoci v oblasti zlepšenia podmienok bývania, zabezpečenia zdravia a prístupu ku kvalitnému školskému vzdelaniu, ktoré majú bezprostredný vplyv na uplatniteľnosť na pracovnom trhu.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (Migračný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky) k odporúčaniam č. 13 pripája nasledovné stanovisko:

Znepokojenie výboru vzťahujúce sa na žiadateľov o azyl na získanie pracovného povolenia považuje Migračný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky za neopodstatnené, nakoľko aktuálne platná legislatíva je plne v súlade s európskou legislatívou, a to so Smernicou Rady 2003/9/ES z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl. V práve pripravovanej novele azylového zákona sa nepočíta so zmenou uvedeného ustanovenia; k zmene v tomto usmernení nedochádza ani v revidovanom znení predmetnej smernice z roku 2012. V zmysle súčasnej platnej legislatívy podľa ustanovenia § 23 ods. 6 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov:

Žiadateľ do právoplatnosti rozhodnutia v konaní o udelenie azylu nesmie vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu ani podnikat'; vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu je však oprávnený, ak sa nerozhodne právoplatne o jeho žiadosti o udelenie azylu do jedného roka od začatia konania, okrem prípadu, ak sa žiadosť o udelenie azylu zamietla ako zjavne neopodstatnená alebo ako neprípustná.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 13 pripája nasledovné stanovisko:

Celkový proces uznávania odborných kvalifikácií je zadefinovaný v právnych predpisoch Európskej únie (smernica 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií v znení neskorších predpisov). S ohľadom na azylantov a cudzincov z nečlenských štátov je možné zjednodušiť proces uznávania odborných kvalifikácií tým, že sa zrovnoprávňuje prístup ku kvalifikáciám z členských a nečlenských štátov. Zjednodušuje prístup na pracovný trh, ak aj občanom

nečlenských štátov je umožnené kompenzovať svoje vzdelania v prípade ak nespĺňajú minimálne požiadavky Slovenskej republiky na výkon daného regulovaného povolania a kvalifikácie sú posúdené podľa rovnakých ukazovateľov, ako aj v prípade dokladov z členských štátov. Uvedená úprava je splnená prijatím zákona č. 293/2007 Z. z. o uznávaní odborných kvalifikácií v Slovenskej republike od 20. októbra 2007. Všetky ďalšie zásahy do súčasného systému uznávania odborných kvalifikácií predstavuje udelenie práv vybranej skupine občanov nad rámec uvedenej smernice, a dáva občanov členských štátov do menej výhodnej východiskovej situácie na pracovnom trhu.

14. Výbor je naďalej znepokojený mzdovými rozdielmi medzi mužmi a ženami, ktorí vykonávajú rovnakú prácu alebo prácu rovnakej hodnoty, a tým, že tieto mzdové rozdiely sa naďalej v zmluvnej strane veľmi rýchlo prehlbujú (čl. 7).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby zdvojnásobila svoje snahy o elimináciu veľkých mzdových rozdielov, ktoré pretrvávajú medzi mužmi a ženami, ktorí vykonávajú rovnakú prácu alebo prácu rovnakej hodnoty, najmä zaistením efektívneho uplatňovania existujúcich zákonov, vrátane Zákonníka práce a Antidiskriminačného zákona, vykonávaním väčšieho počtu kontrol a uplatňovaním sankcií ustanovených na tento účel.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

15. Výbor je znepokojený tým, že minimálna mzda ustanovená v zmluvnej strane nie je dostatočne vysoká na zaistenie slušnej životnej úrovne pracovníkom a ich rodinám napriek snahám zmluvnej strany vynaloženým v tejto oblasti (čl. 7).

Výbor opakuje svoje predchádzajúce odporúčanie, aby zmluvná strana stanovila minimálnu mzdu dostatočne vysokú na to, aby zaistila slušnú životnú úroveň jej príjemcom a ich rodinám.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

16. Výbor je znepokojený vysokým výskytom prípadov sexuálneho obťažovania v zmluvnej strane, zvyčajne žien, napriek legislatívnym opatreniam a opatreniam na zvýšenie povedomia, ktoré zmluvná strana vykonala na zabránenie takéhoto obťažovania (čl. 7).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby zaistila efektívne uplatňovanie zákonov proti sexuálnemu obťažovaniu a aby prijala ďalšie preventívne a ochranné opatrenia na boj proti sexuálnemu obťažovaniu žien na pracovisku.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

17. Výbor je znepokojený nadmernými právnymi obmedzeniami týkajúcimi sa práva istých kategórií štátnych úradníkov štrajkovať (čl. 8).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby zrevidovala svoju legislatívu s cieľom umožniť týmto kategóriám štátnych úradníkov plne uplatňovať svoje právo na štrajk, a to najmä zákon č. 2 z roku 1991.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

18. Výbor je naďalej znepokojený pretrvávaním domáceho násilia páchaného najmä na ženách. Výbor je takisto znepokojený tým, že domáce násilie nepredstavuje prečin (čl. 10).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby upravila svoju legislatívu tak, aby bolo domáce násilie prečinom, a aby zintenzívnila svoje snahy zabrániť a bojovať proti domácemu násiliu, najmä násiliu páchanému na ženách.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 18 pripája nasledovné stanovisko:

Právny poriadok Slovenskej republiky poskytuje právnu ochranu obetiam domáceho násilia aj prostriedkami trestného práva. Domáce násilie je postihované podľa viacerých ustanovení Trestného zákona. Ide predovšetkým o špeciálne ustanovenie o trestnom čine týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa ustanovenia § 208 Trestného zákona.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 18 pripája nasledovné stanovisko:

Odporúčanie výboru v časti týkajúcej sa legislatívnych úprav je stručná a vágna, resp. možno s ňou súhlasiť iba čiastočne, nakoľko nemá oporu v medzinárodnom práve. V zmysle tzv. Istanbulskeho dohovoru sa totiž pod pojmom „domáce násilie“ rozumejú všetky činy telesného, sexuálneho, duševného a ekonomického násilia, ktoré sa vyskytujú v rámci rodiny alebo domácej jednotky alebo medzi bývalými alebo súčasnými manželmi alebo partnermi, či už páchatel má, alebo v minulosti mal s obeťou spoločný pobyt. Na vnútroštátnej úrovni v oblasti trestného práva ide o skutkové podstaty viacerých trestných činov, ktoré sú postihované a sankcionované v zmysle platného Trestného zákona, teda nejde iba o jednu skutkovú podstatu „trestného činu domáceho násilia“ ako takého, *stricto sensu* je preto v legislatívnej i aplikačnej praxi toto odporúčanie nevykonateľné. Pri extenzívnom výklade tohto odporúčania však Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v rámci prípravy ratifikácie Istanbulskeho dohovoru priebežne novelizuje trestnoprávne predpisy, a to aj zavádzaním nových skutkových podstat trestných činov spadajúcich pod širší medzinárodnoprávny pojem „domáce násilie“ do platného Trestného zákona. Domáce násilie je postihované podľa viacerých ustanovení Trestného zákona.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

19. Výbor s obavami sleduje, že obchod s ľuďmi, najmä ženami a dievčatami, na účely sexuálneho zneužívania, v zmluvnej strane stále pretrváva (čl. 10).

Výbor nabáda zmluvnú stranu, aby posilnila svoje preventívne a ochranné opatrenia na boj proti obchodovaniu so ženami a dievčatami, napríklad na účely sexuálneho zneužívania, najmä zaistením účinného uplatňovania zákonov, školením migračných úradníkov a orgánov činných v trestnom konaní. Odporúča zmluvnej strane, aby pokračovala s kampaniami na zvyšovanie povedomia verejnosti, zvyšovaním zavedených opatrení na pomoc a rehabilitáciu obetí, uľahčovaním podávania sťažností a stíhaním a trestaním obchodníkov s ľuďmi. Výbor ďalej odporúča, aby zmluvná strana

pokračovala v snahách o spoluprácu s okolitými štátmi pri prevencii a boji proti obchodovaniu s ľuďmi.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 19 pripája nasledovné stanovisko:

Projekt s názvom Posilnenie spoločných opatrení v prevencii nútenej práce príslušníkov rómskych komunít a rozvoj referenčného mechanizmu sa začal implementovať v januári 2013. Jeho hlavným ideovým zámerom je zabezpečiť adresnú prevenciu najrizikovejších skupín obyvateľstva najmä v marginalizovaných rómskych komunitách pred ich vykorisťovaním. Jednotlivé projektové aktivity majú smerovať k vytvoreniu nových nástrojov cielenej prevencie, resp. k ich rozšírenej implementácii na horizontálnej úrovni zapojením nových subjektov a tiež k odovzdávaniu skúseností nielen na národnej, ale aj na medzinárodnej úrovni. Širokospektrálnosť projektových aktivít vychádza z potreby zníženia zraniteľnosti potenciálnych obetí pochádzajúcich z rómskych komunít prostredníctvom filmu a iných propagačných materiálov distribuovaných nielen na území Slovenskej republiky, ale aj vo Veľkej Británii, ktorá bola na základe doterajších skúseností vyhodnotená ako najčastejšia cieľová krajina obetí obchodovania s ľuďmi.

20. Výbor je znepokojený, že značná časť obyvateľstva stále žije pod hranicou chudoby a že je stále veľmi vysoká medzi najviac znevýhodnenými a marginalizovanými skupinami obyvateľstva vrátane Rómov (čl. 11).

Výbor intenzívne nabáda zmluvnú stranu, aby zintenzívnila svoje snahy v boji proti chudobe, najmä medzi najviac znevýhodnenými a marginalizovanými skupinami obyvateľstva vrátane Rómov a znižovala rozdiely medzi regiónmi. V tomto ohľade by rád upriamil pozornosť zmluvnej strany na jeho vyjadrenie o chudobe v Medzinárodnom pakte o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (E/C.12/2001/10).

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity) k odporúčaniam č. 20 pripája nasledovné stanovisko:

Okrem programových cieľov Európa 2020 - Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu bude Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity v rámci implementovania tohto odporúčania vychádzať aj z odporúčaní Európskej komisie k sociálnym investíciám do rastu a súdržnosti vrátane realizácie Európskeho sociálneho fondu v rokoch 2014 – 2020, ako aj z odporúčaní Európskej komisie Smerom k oživeniu hospodárstva sprevádzanému tvorbou veľkého počtu pracovných miest zo dňa 18. apríla 2012. Ambíciou pripravovanej Rómskej reformy „Správna cesta“ bude vytváranie pracovných miest pre príslušníkov marginalizovaných rómskych komunít, resp. ich návrat na pracovný trh. Pri nastavovaní opatrení proti chudobe príslušníkov marginalizovaných rómskych komunít bude Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity naďalej spolupracovať s Rozvojovým programom Organizácie spojených národov, Svetovou bankou a ďalšími organizáciami a inštitúciami, vychádzajúc z princípu, že mieru chudoby a sociálneho vylúčenia znižuje miera zamestnanosti.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

21. Výbor je znepokojený tým, že prístup k pitnej, nezávadnej vode nie je stále k dispozícii všetkým skupinám obyvateľstva v zmluvnej strane, najmä najviac znevýhodneným a

marginalizovaným skupinám a vidieckemu obyvateľstvu (čl. 11).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby vykonala nevyhnutné kroky na zabezpečenie pitnej, nezávadnej vody a sanitárnych služieb celému obyvateľstvu vrátane tých, ktorí žijú vo vidieckych oblastiach. Výbor ďalej nabáda zmluvnú stranu, aby pokračovala s pilotnými projektmi, ktoré už zrealizovala na tento účel v súlade s jeho všeobecným komentárom č. 15 (2002) o práve na vodu, a aby vo svojej ďalšej správe poskytla informácie o dosiahnutom pokroku.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity) k odporúčaniu č. 21 pripája nasledovné stanovisko:

Dostupnosť kvalitnej pitnej vody pre príslušníkov marginalizovaných rómskych komunít je čiastkovým cieľom Stratégie Slovenskej republiky pre integráciu Rómov do roku 2020. Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity realizoval aktivity pri zlepšení zásobovania vodou určenou na ľudskú spotrebu aj prostredníctvom dotačnej schémy na základe zákona č. 524/2010 Z.z. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Úradu vlády Slovenskej republiky. V naliehavom prípade pre zabezpečenie zásobovania vodou boli poskytnuté aj prostriedky z rozpočtovej rezervy predsedu vlády Slovenskej republiky. Dlhodobou ambíciou a podmienkou úspešnosti vyriešenia zabezpečenia prístupnosti vody určenej na ľudskú spotrebu je dosiahnutie zániku separovaných osídlení. S uvedenou skutočnosťou sa rovnako spája úspešnosť začlenenia príslušníkov marginalizovaných rómskych komunít na pracovný trh, realizácia inštitútu dôstojnej mzdy, a to aj vo vzťahu k vytvoreniu zdrojov na úhradu platieb za spotrebovanú vodu.

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky k odporúčaniu č. 21 pripája nasledovné stanovisko:

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky vytvára podmienky pre budovanie predmetnej infraštruktúry formou poskytovania finančnej podpory prostredníctvom Operačného programu Životné prostredie a tiež prostredníctvom podpory z Enviromentálneho fondu v mestách, obciach a vidieckych sídlach a v tých miestach, kde nie je doposiaľ vybudovaná, ako aj v tých miestach, kde individuálne zdroje vody nevyhovujú po stránke kvantitatívnej alebo kvalitatívnej.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky k odporúčaniu č. 21 pripája nasledovné stanovisko:

Dôležitou úlohou orgánov verejného zdravotníctva je aj poskytovanie dostatočného množstva kvalitných a včasných informácií verejnosti o zásobovaní pitnou vodou, o kvalite vody z verejných vodovodov, ale aj edukačných informácií ako sú napr. význam a biologická hodnota pitnej vody pre zdravie človeka, dodržiavanie správneho pitného režimu (najmä v letnom období), zdravotné účinky kontaminovanej vody na ľudský organizmus, spôsoby dezinfekcie pitnej vody atď. Zvyšovanie podielu obyvateľov zásobovaných pitnou vodou z verejných vodovodov však do kompetencií orgánov verejného zdravotníctva nespadá.

22. Výbor je znepokojený tým, že niektoré skupiny obyvateľstva zmluvnej strany, najmä jeho najviac znevýhodnení a marginalizovaní jednotlivci vrátane Rómov, stále nemajú prístup k adekvátnemu bývaniu. Takisto je znepokojený správami o vysokom počte nútených vysťahovaní Rómov (čl. 11).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby implementovala zákon z roku 2010 o podpore výstavby nízkonákladových bytov a aby pokračovala so svojím programom výstavby

sociálnych bytov, pričom pri pridelovaní takýchto príbytkov by mala uprednostniť znevýhodnené a marginalizované skupiny, najmä Rómov. Výbor upriamuje pozornosť zmluvnej strany na svoj všeobecný komentár č. 4 o práve na primerané bývanie. Takisto odporúča zmluvnej strane, aby sa snažila zabrániť núteným vyst'ahováním Rómov predtým, ako toto skonzultovala s nimi a ponúkla im alternatívne bývanie. Takisto upriamuje pozornosť zmluvnej strany na svoj všeobecný komentár č. 7 (1997) o nútenom vyst'ahovaní.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky k odporúčaní č. 22 pripája nasledovné stanovisko:

Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky ako gestor bytovej politiky sa hlási k odporúčaní výboru pokračovať v poskytovaní dotácií na výstavbu sociálneho nájomného bývania v rámci existujúceho Programu rozvoja bývania podľa zákona č. 443/2010 Z. z. o dotáciách na rozvoj bývania a o sociálnom bývaní. V rámci tohto programu Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky poskytuje dotácie obciam, mestám, vyšším územným celkom na výstavbu nájomných bytov bežného a nižšieho štandardu, ktoré sú určené hlavne pre nižšie príjmové skupiny obyvateľstva vrátane občanov sociálne vylúčených rómskych komunít. V zmysle platnej legislatívy však o lokalizácii ako aj následnom pridelení bytov nerozhoduje štát, resp. Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, ale miestne samosprávy. Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky tak nemá žiadny legislatívny nástroj, ktorým by mohlo rozhodovanie miestnych samospráv v tejto oblasti ovplyvňovať.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity) k odporúčaní č. 22 pripája nasledovné stanovisko:

Ambíciou pripravovanej Rómskej reformy Správna cesta je okrem iného vytvoriť nový systém nástrojov, umožňujúcich výstavbu nových bytov a domov pre príslušníkov marginalizovaných rómskych komunít spĺňajúcich všetky stavebnotechnické normy ako aj zdravotné a hygienické požiadavky za nižšie rozpočtové prostriedky na základe takých nástrojov ako je svojpomoc, obstarávanie potrebného stavebného materiálu a príslušných nástrojov a prístrojov. Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity súčasne vykonáva iniciatívy smerujúce k novelizácii zákona č. 526/2010 Z.z. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky tak, aby aj tento obsahoval nové právne nástroje umožňujúce realizáciu pilotných projektov legalizácie, ako aj výstavby nových obydli pre príslušníkov marginalizovaných rómskych komunít.

23. Výbor je naďalej znepokojený vysokou mierou užívania tabaku v zmluvnej strane a jeho zdravotných následkoch, najmä na mladých ľuďoch, napriek mnohým legislatívnym iniciatívam zmluvnej strany a kampaniam na zvýšenie povedomia zameraných na boj proti fajčeniu (čl. 12).

Výbor dôrazne odporúča zmluvnej strane, aby zvýšila svoje snahy v boji proti fajčeniu a venovala sa jeho následkom najmä na mladých ľuďoch. Výbor nabáda zmluvnú stranu, aby zaistila efektívne uplatnenie svojej protifajčiarskej legislatívy a zintenzívnila kampane na zvyšovanie povedomia v tejto oblasti. Výbor takisto odporúča zmluvnej strane, aby prijala komplexný národný plán alebo stratégiu na boj proti fajčeniu, ktoré by obsahovali ustanovenia o zdravotnej starostlivosti.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 23 pripája nasledovné stanovisko:

Odporúčanie výboru sa bude plniť v rámci Národného akčného plánu na kontrolu tabaku na obdobie rokov 2012 – 2014, v ktorom má rezort školstva schválené úlohy spočívajúce v implementácii inovatívnej a komplexnej metodiky k prevencii tabakizmu na využitie v rámci školského vzdelávania, v podpore konkrétnych projektov základných a stredných škôl v oblasti prevencie fajčenia v školách v rámci rozvojového projektu Zdravie v školách, ako aj v metodických a legislatívnych usmerneniach a odporúčaniam.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 23 pripája nasledovné stanovisko:

Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky vypracoval návrh novely zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých predpisov, ktorým sa zlepšujú podmienky na ochranu nefajčiarov, pričom každé dva roky realizuje súťaž pre fajčiarov „Prestaň a vyhraj“, prostredníctvom ktorej dochádza k redukcii fajčiarov. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky a zodpovedné rezorty riešia priebežne plnenie úlohy v rámci Národného akčného plánu na kontrolu tabaku na roky 2012 – 2014, ktorý je zameraný na prevenciu fajčenia u detí a mládeže, edukáciu a poradenstvo na odvykanie od fajčenia.

24. Výbor je znepokojený tým, že nový zákon o sociálnom zabezpečení prijatý v septembri 2011 znížil krytie v súvislosti so službami reprodukčného a sexuálneho zdravia, najmä pri predpisovaní antikoncepcie, vrátane najnovšej. Výbor je takisto znepokojený tým, že nie je zaručená dôvernosť osobných údajov pacientok podstupujúcich umelé prerušenie tehotenstva. Okrem toho je výbor znepokojený rastúcimi nákladmi služieb poskytovania umelého prerušenia tehotenstva (čl. 12)

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby rozšírila schému verejného poistenia tak, aby pokrývala služby reprodukčného a sexuálneho zdravia a umožňovala predpisovanie antikoncepcie, vrátane najnovšej. Výbor takisto odporúča zmluvnej strane, aby zaistila dôvernosť osobných údajov pacientok, ktoré podstupujú umelé prerušenie tehotenstva. Nakoniec odporúča zmluvnej strane, aby znížila cenu za poskytovanie služieb umelého prerušenia tehotenstva.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 24 pripája nasledovné stanovisko:

Hlavným cieľom liekovej politiky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky je zabezpečiť účinné, bezpečné, kvalitné a najnovšie lieky pre celú populáciu, vrátane pacientov s vážnymi a ťažkými diagnózami. Prípravky hormonálnej antikoncepcie nie sú hradené z verejného zdravotného poistenia, pretože nie sú indikované zo zdravotných dôvodov. Každá žena má právo požiadať ošetrojúceho lekára o predpísanie antikoncepčných prípravkov, vrátane najmodernejších prípravkov. Lekár na základe štandardného vyšetrenia vyhodnotí zdravotný stav ženy a v prípade, ak použitie antikoncepcie nie je kontraindikované, predpíše žene zodpovedajúce antikoncepčné prostriedky. Tie prípravky hormonálnej antikoncepcie,

ktoré sú predpisované zo zdravotnej indikácie, sú hraené aj z prostriedkov verejného zdravotného poistenia. Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky je toho názoru, že povinnosť zabezpečiť prístup k finančne dostupným antikoncepčným prostriedkom na základe verejného zdravotného poistenia.

25. Výbor je znepokojený správami o tom, že vzdelávanie o sexuálnom a reprodukčnom zdraví nie je súčasťou školských osnov, čo znamená, že študenti nie sú informovaní o riziku otehotnenia v mladom veku a o sexuálne prenosných chorobách (čl. 12 a 13).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby podnikla všetky náležité kroky a zaistila, aby mali študenti v škole sexuálnu výchovu a vzdelávanie o reprodukčnom zdraví s cieľom odvrátiť riziká spojené s otehotnením v mladom veku a sexuálne prenosnými chorobami.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v prípade inovácie učebných osnov výchovy k manželstvu a rodičovstvu osloví Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky).

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 25 pripája nasledovné stanovisko:

Odporúčanie výboru sa zabezpečuje dôslednou implementáciou učebných osnov výchovy k manželstvu a rodičovstvu, ktorého obsah je vyjadrený v Učebných osnovách, ktoré schválilo Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v roku 2010. Konceptia tohto dokumentu má multidisciplinárny charakter. Obsahovo v sebe integruje filozofické, sociologické, psychologické a biologické poznatky o manželstve, rodinnom živote a intímnych vzťahoch. Dokument vychádza z Konceptie výchovy k manželstvu a rodičovstvu vypracovanej na základe uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 389/1996, ktorým schválila Konceptiu štátnej rodinnej politiky, ďalej Komplexného programu prevencie nákazy HIV/AIDS v Slovenskej republike prijatom uznesením vlády Slovenskej republiky č. 390/1966 a Národného programu podpory zdravia schváleného uznesením vlády Slovenskej republiky č. 659/1991. Táto konceptia implicitne v sebe zahŕňa aj problematiku sexuálnej výchovy spracovanú v učebných osnovách pre základné a stredné školy a predstavuje návrh akceptovateľný rôznymi názorovými skupinami. Podstatnou časťou prípravy je také zvládnutie vlastnej sexuality, aby v zmysle definície sexuálneho zdravia „obohacovala“ osobnosť, zlepšovala jej vzťahy k ľuďom a rozvíjala schopnosť lásky (WHO, Kodaň, 1974).

26. Výbor je znepokojený správami o tom, že rómske deti sú naďalej obeťami segregácie v školskom systéme zmluvnej strany tým, že im je zamietnuté právo navštevovať bežné triedy v niektorých oblastiach, a tak sú vzdelávané v špeciálnych triedach bez ohľadu na existujúce ustanovenia Antidiskriminačného zákona a Školského zákona. Výbor je takisto znepokojený nízkou školskou dochádzkou u rómskych detí a neustále vysokým počtom rómskych detí, ktoré školu nedokončia. Výbor je rovnako znepokojený diskrimináciou zdravotne postihnutých detí v školách (čl. 13).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby zaviedla národnú stratégiu a akčný plán s cieľom zvýšiť dochádzku rómskych žiakov a znížiť percento rómskych detí, ktoré nedokončia školu. Výbor odporúča zmluvnej strane, aby viedla kampane na zvýšenie povedomia u rómskych rodín a naďalej poskytovala stimuly v tomto ohľade, ktoré už boli zavedené. Výbor takisto odporúča zmluvnej strane, aby bojovala proti segregácii rómskych detí v školách zaistením účinného uplatňovania Antidiskriminačného zákona a Školského zákona a zvýšením povedomia učiteľov a širokej verejnosti o týchto zákonoch. Ďalej

zmluvnej strane odporúča, aby prijala a uplatňovala inkluzívny prístup k vzdelávaniu zdravotne postihnutých detí. Výbor upriamuje pozornosť zmluvnej strany na svoj všeobecný komentár č. 13 (1999) o práve na vzdelanie.

Zodpovedné subjekty: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity) k odporúčaniam č. 26 pripája nasledovné stanovisko:

Čiastkovým cieľom Stratégie Slovenskej republiky pre integráciu Rómov do roku 2020 je aj zlepšiť motiváciu, školské výsledky a dochádzku rómskych detí v základnom vzdelávaní a zabezpečiť, aby ISCED 2 (nižšie sekundárne vzdelávanie) získalo 100 % všetkých školopovinných detí (v regiónoch so zvýšeným nárastom rómskeho obyvateľstva rozšíriť kapacitnú sieť základných škôl). Tento cieľ si vyžiada zabezpečenie dostupnosti kvalitných a variabilných vzdelávacích programov zameraných na podporu individualizovaných potrieb žiaka, zvýšenie inkluzívnosti vzdelávacieho systému, zvýšenie efektívnosti systému sociálnej podpory vzdelávania, prehodnotenie spôsobu financovania nákladov na žiakov zo sociálne znevýhodneného prostredia, vytvorenie stáleho finančného mechanizmu pre podporu celodenného výchovno-vzdelávacieho systému na základných školách s podielom žiakov zo sociálne znevýhodneného prostredia marginalizovaných rómskych komunít nad 20 % a zabezpečenie podmienok pre podporu aktivít zameraných na prácu s rodinou, aplikovanie komplexnej integrácie rodovo citlivej a multikultúrnej výchovy v základných školách.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: rovnaké stanovisko ako pri odporúčaní č. 7.

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 26 pripája nasledovné stanovisko:

V oblasti vzdelávania sa odporúčanie bude postupne plniť 68 úlohami v 6 cieľoch v súlade s vládou Slovenskej republiky schválených materiálov, a to Revidovaného národného akčného plánu Dekády začleňovania rómskej populácie 2005 – 2015 na roky 2011 – 2015 a Stratégie Slovenskej republiky pre integráciu Rómov do roku 2020.

27. Výbor je znepokojený nedostatkami v implementácii zákona o oficiálnom štátnom jazyku a zákona o jazykoch menšín, podľa ktorého všetci obyvatelia patriaci k menšinovým skupinám môžu používať svoje menšinové jazyky pri úradnom styku s orgánmi verejnej správy, napriek opatreniam, ktoré zmluvná strana prijala na uľahčenie používania takýchto jazykov (čl. 15).

Výbor odporúča zmluvnej strane, aby vykonala kroky, vrátane uvalenia sankcií, s cieľom zabezpečiť, aby sa zákon o používaní jazykov národnostných menšín účinne uplatňoval na príslušných miestnych samosprávach. V tejto súvislosti upriamuje výbor pozornosť zmluvnej strany na svoj všeobecný komentár č. 21 (2009) o práve každej osoby zúčastňovať sa na kultúrnom živote.

Zodpovedné subjekty: Úrad vlády Slovenskej republiky, Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (Na základe požiadavky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky sa k odporúčaniam č. 27 pripája nasledovné stanovisko príslušného rezortu: „Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky zásadne nesúhlasí s odporúčaním Výboru pre ekonomické, sociálne a kultúrne práva v bode 27. Svoj nesúhlas odôvodňuje nasledovne:

Ustanovenie § 2 ods. 3 zákona č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín v znení zákona č. 204/2011 Z. z. upravuje používanie jazyka menšiny v úradnom styku tak, že

občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, má právo komunikovať v ústnom a písomnom styku pred orgánom miestnej štátnej správy, orgánom územnej samosprávy a územnou samosprávou zriadenou právnickou osobou vrátane predkladania písomných listín a dôkazov aj v jazyku menšiny. Príslušníci národnostných menšín žijúci na území Slovenskej republiky toto právo v úradnej komunikácii aj využívajú a nie sú v tom zo strany zamestnancov štátnej správy a samosprávy nijako obmedzovaní.

K námietke Výboru pre ekonomické, sociálne a kultúrne práva týkajúcej sa práva každej osoby zúčastňovať sa na kultúrnom živote považujeme za potrebné uviesť, že právo osôb patriacich k národnostnej menšine zúčastňovať sa na kultúrnom živote v jazyku menšín je v Slovenskej republike zabezpečené zakotvením tohto práva napríklad v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. Odporúčanie Výboru pre ekonomické, sociálne a kultúrne práva preto v tomto bode nemá opodstatnenie, nakoľko občania Slovenskej republiky patriaci k národnostnej menšine majú podľa § 5 ods. 5 a 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov právo uskutočňovať kultúrne a výchovno-vzdelávacie podujatia v pôvodnom jazyku, teda v jazyku národnostných menšín a etnických skupín, ako aj právo vydávať vo svojom menšinovom jazyku príležitostné tlačoviny určené pre verejnosť na kultúrne účely, napríklad katalógy galérií, múzeí, knižníc, programy kín a ďalších kultúrnych podujatí.“

28. Výbor žiada zmluvnú stranu, aby šírila tieto záverečné odporúčania na všetkých úrovniach spoločnosti a najmä medzi verejnými činiteľmi, súdnymi orgánmi a organizáciami občianskej spoločnosti a aby vo svojej ďalšej periodickej správe informovala výbor o krokoch, ktoré podnikla na ich implementáciu. Takisto nabáda zmluvnú stranu, aby naďalej zapájala organizácie občianskej spoločnosti do diskusií, ktoré sa majú konať na národnej úrovni, pred podaním svojej ďalšej periodickej správy.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky k odporúčaniu č. 28 pripája nasledovné stanovisko:

Rada vlády Slovenskej republiky pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť, ktorá do gescie Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky prešla uznesením vlády Slovenskej republiky č. 276 zo dňa 20. júna 2012 pokračuje v zložení, ako bola kreovaná v období predchádzajúcej vlády. Noví členovia sú len tí, ktorým členstvo vyplýva priamo z funkcie, teda ministri a štátni tajomníci. Zostal zachovaný systém výborov, opäť vo formáte, ako boli vytvorené v minulosti, okrem Výboru pre mimovládne neziskové organizácie, ktorý sa v auguste 2012 pretransformoval na Radu vlády Slovenskej republiky pre mimovládne neziskové organizácie. Každá jedna oblasť, ktorú mal bývalý podpredseda vlády pre ľudské práva a národnostné menšiny v agende, má svojho gestora. Zámerom Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky bolo jednoznačne zachovať kontinuitu.

Koordinácia vnútroštátnych ľudskoprávných politík prešla v plnom rozsahu na podpredsedu vlády a ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí ako predsedu rady, kým oblasti implementácie týchto politík sú v kompetencii jednotlivých rezortov za ne zodpovedných.

Doterajšia inštitucionálna a expertná skúsenosť Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky v oblasti ľudských práv, aktivity na rôznych medzinárodných fórach sú využívané v rámci koordinácie ľudsko-právnej agendy na národnej úrovni pre

posilňovanie a kultivovanie dialógu v oblasti ľudských práv medzi vládnymi inštitúciami, mimovládny sektorom a akademickou obcou. Pokračuje sa v budovaní komunikačnej siete.

29. Výbor vyzýva zmluvnú stranu, aby aktualizovala svoj základný dokument v súlade s harmonizovanými usmerneniami o podávaní správ podľa medzinárodných zmlúv o ľudských právach.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 29 pripája nasledovné stanovisko:

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky pristúpi k aktualizácii základného dokumentu v súlade s harmonizovanými pokynmi o podávaní správ podľa medzinárodných dohovorov o ľudských právach.

30. Výbor žiada zmluvnú stranu, aby predložila svoju ďalšiu periodickú správu v súlade s usmerneniami prijatými výborom v roku 2008 (E/C. 12/2008/2) do 18. mája 2017.

Zodpovedný subjekt: Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky k odporúčaniam č. 30 pripája nasledovné stanovisko:

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky za participácie príslušných rezortov a iných orgánov štátnej správy vypracuje a následne výboru predloží ďalšiu periodickú správu do stanoveného termínu.